

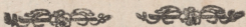
=Ungdoms nöjen. 1-6.
1797-98= [Del 2]
Ungdoms nöjen. Andra
häftet. =(Rubr.)...

Rar. 163:2

UNGDOMS NÖJEN.

Andra Häftet.

Lycurgi Lefverne.

(Öfvers. Fortf.ifr. förra häftet.)

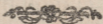
“Vi uphöje Eder utan at veta hvad namn vi skole gifva Eder: Pythia tviflade om *J* icke snarare voren en Gud än en dödlig; i denna ovifshet har hon kallat Eder Gudarnes vän, emedan *J* voren människornas vän.”

“Eder stora Sjal skulle blifva förtörnad, om Vi vågade

B

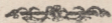
räk-

B

räkna Eder til en förtjenst at
 icke hafva förvärfvat Konunga-
 riket genom något brott; den
 skulle blifva mera smickrad, om
 vi tillägge at J hafven blott-
 stäldt Eder hvila för at göra
 godt: man bör icke berömma
 annat än offer, som kosta mö-
 dor."

"Största delen ibland Lag-
 stiftare hade tagit vilse, i det
 de följde banade vägar; J lär-
 de at man måste, för at dana
 en Nations lycka, föra henne
 genom ovanliga vägar. Vi be-
 römme Eder för at hafva i en
 ouplyst tid, bättre känt männi-
 sko-

Ko - hjertat, än Philosopherne
känna det i detta uplysta Tide-
hvarfvet."

"Vi tacke Eder för det at
J hafven satt en tygel för Ko-
nungarnes myndighet, för Fol-
kets tiltagsenhet, för de rikas
påståenden, för våra passioner
och för våra dygder."

"Vi tacke Eder, för det
at J satt öfver våra hufvu-
den en Envälds-Herre, som ser
alt, som kan alt och som in-
gen ting kan bedraga; J sat-
ten lagen på Thronen, och vå-
ra ämbetsmän vid dess knän,
vär hos andra Folkslag män sät-
ter

20

ter en man på Thronen och la-
gen vid hans fötter. Lagen
är såsom et Palmträd, som med
sin frucht på lika sätt föder
alla dem, som hvila sig under
dess skugga; Despoten såsom et
träd planteradt på et berg, och
omkring hvilket man icke ser
annat än gammar och ormar."

"Vi tacke Eder, för det
at *J* icke lemnat oss mera än
et litet antal rättrådiga och sun-
da begrep, och at *J* hindrat
det Vi ej måtte få flera begär
än behof."

"Vi tacke Eder för det at
J hafven haft nog god tanka

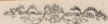
om

om oss, at Vi icke skulle hafva
annat mod at begära af Gudar-
ne, än det, at bära orättvisan,
om det är nödigt."

"När J såg edra lagar,
lyfande af storhet och skönhet,
gå, så til sägandes, helt allena,
utan at stöta emot hvarandra
eller vara hvarandra olika, så
sade man at J måste erfara en
ren glädje, lik det Högsta Vä-
sendets, då Han såg verlden,
knapt kommen ifrån Hans hän-
der, verkställa sina rörelser med
så mycken öfverensstämmelse och
ordning."

"Edert vistande på jorden

var endast utmärkt af välger-
ningar. Lyckligt om vi, då vi
äbland oss återkallade dem utan
uppehör, kunde åt våra Efter-
kommande lemna denna skatt
sådan som våre Förfäder haf-
va emottagit densamma!"

Om

*Om Spartanernes Religion
och Högtider.*

[Fri Öfverfättning.]

Föremålen för den allmänna Guds-tjensten ingåfvo hos Lacædemonierna icke annat än en djup vördnad, en fullkomlig tyftnad. Man tillät sig därvid hvarken orda-tvifter eller tvifvelsmål; at tilbedja Gudarne, at hedra hjeltarne, se där Spartanernes enda lärosats.

IBland de hjeltar, åt hvilka de hafva upbyggt tempel, altare och stoder, märker man *Hercules, Castor, Pollux, Achilles, Ulyffes, Lycurgus*, m. fl. — Det som bör förvåna dem, hvilka ic-

ke känna folkslagens åtskilliga berättelser, är det at se *Helena* delat med *Menelaus* nästan Gudomlig heder, och *Clytemnestra* bildstod stäld ut med *Agamemnon*s.

Spartanerne äro ganska lätt-trogne. En ibland dem trodde sig se om en natt et spöke, sväfvande omkring en graf, han förföljde det med uphöjd lans, och ropade til det: "*Du söker förgäfoes komma undan, du skall dö för andra gången.*" Det är icke Presterne allena som underhålla denna vidskepelsen; det är Rådsherrarne; de tilbringa underfundom natten uti *Passiphac*

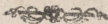
phæ Tempel, och morgonen där-
på utgifva de sina drömmar såsom
verkeliga händelser.

Lycurgus, som icke kunde
härska öfver deras tankar i Re-
ligionen, qvåfde de missbruk som
de hade frambragt. Öfver allt an-
norstädes, bör man visa sig för
Gudarne med obefläckade offer,
underkundom med et slags pragt;
i *Sparta* med offer af litet vär-
de och med en blygsamhet, som
passar suplicanter. Annorstädes
besvärar man Gudarne med obe-
tänksamma och långa böner; i
Sparta begär man ej af dem an-

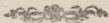
mat än den nåden at göra vackra
 gerningar, sedan man har gjort
 goda, och detta talfätt slutas med
 dessa ord, hvars djuphet stolta sjä-
 lar skola känna: "*Gif oss styrka at
 bära oförrätter.*" Åsynen af de
 döda oroar icke där någons ö-
 gon, såsom hos andra nästgrän-
 sande Nationer. Sorgen varar
 där icke mera än 11 dagar, om
 sorgen är verkelig, så bör man
 icke utfätta viss tid därtill, om
 den är falsk, bör man ej förlän-
 ga dess bedrägeliga förfäling.

Härutaf följer, at om Lacedæ-
 moniernas gudstjenst är såsom de

Ändre Grekers, besmittad med vilfarelse och fördomar uti kunskapen, så är den åtminstone full af förnuft och ljus i utöfningen.

Athenienserna hafva trodt sig kunna fåta segren hos sig, därigenom at de förestälde densamma utan vingar; af samma skäl hafva Spartanerne understundom förestält *Mars* och *Venus* belagde med kedjor. Detta stridbara folkslag har gifvit vapen åt *Venus*, och satt en lans i händerna på alla Gudar och Gudinnor. Det har stäldt dödens stod utmed lömnens, för at vänja sig vid at
se

se på dem med samma ögnakast. Det har helgat et Tempel åt Sång-gudinnorna, emedan det går til strids under flöjtens och lyrans sammanstämmande ljud; et annat åt *Neptunus*, som skakar jorden, emedan den bebor et land, underkastadt åtkilliga jordbäfningar; et annat åt *Frucktan*, emedan hon gifver hellsam frucktan, sådan som lagarnes.

Et stort antal af högtider intaga des lediga stunder. Jag *) har i de flesta sett tre chorer gå i

*) Anacharsis.

i ördning, och upfylla luften
med sin fång: Gubbarne sjöngo
dessa ord:

*Vi hafva tilförene varit
Unge, tappre och driftige.*

De medelåldrige svarade:

*Vi äro nu bepröfvade
I alla händelser.*

Och barnen fullföljde:

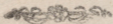
*Och det skall komma en dag
Då vi väl skole öfverträffa
Eder.*

Jag har vid Bachi högtider
sett kvinnor i de elfvas antal,
täfla

täfla med hvarannan om priset i löpande. Jag har följt Spartas flickor, då de, midt under den allmänna glädjen, sittande på sina vagnar, hafva begifvit sig til Thérapnés borg, för at lemna sina offer på Menelai och Helenas graf.

Under Apollos med tillnamnet den Carnéenike, högtider, som återkomma hvart år emot slutet af sommaren, och som räcka nio dagar, var jag närvarande vid den strid som Cither-Spelare anfälde mot hvarandra. Jag såg omkring staden upplättas nio små
löf-

löfhyddor eller löffelar i form af
tält; hvar dag kommo nya gäster
til antalet 81, 9 för hvar tält
at där taga sin måltid; Officerarna
uttagne genom lottkastning, under
derhöll ordningen, och allt verk
ställdes efter den allmänna härhöv
dens röst. Det var afbildningen af
läger, men man var icke detsamma
färdig til strids; ty ingen ting be
afbryta detsamma högtider, och ehuru
tryckande faran kan vara, så väntar
man dock til detsamma hon är fö
bi, förän man skickar arméen i fält.

Samma vördnad bibehålla L
cedæmonierna hos sig vid Hyacinth

thi högtider, som firas om våretiden, i synnerhet hos Amyclas innevånare. Man sade at *Hycinthus*, en Konungs-Son i Lacedæmon, var ömt älskad af *Apollo*, at *Zephyrus*, afundsjuk öfver hans skönhet, styrde den flungsten, som beröfvade honom dagen, och at *Apollo*, som hade kastadt den samma, icke fann annan tilfredsställelse i sin sorg, än at förvandla den unge Prinssen i en blomma, som bär hans namn. Man inrättade lekar, som förnyas alla år. Den förste och tredje dagen föreställa endast

daft en afbild af bediöfvelfen och sorgen; den andre är en allmän fagnads-dag: *Lacedæmon* öfverlemnar sig då åt den aldraförsta glädje; det är en frihetens dag: flafvarne äta då vid samma bord som deras hushönder.

På alla sidor ser man flöskor af unga gosfar, klädde i en enkel tröja, somlige spelande på lyran, eller uphöjande *Hyacinthus* med gamla långer, beledsagade af flöjten; någre utförande dansar; andre åter lätande se deras skicklighet til häst på det

stället, som är utsedt til skådespel.

Straxt därefter börjar festen eller den högtideliga procession framkrida til *Amyclæ*, beledsagad af en Chef, som, under namn af sändebud bör uti Apollos Tempel frambara Nationens önskningsar. Så snart processionen är anländ, verkställer man anfalterna til et prägtigt offer, och man begynner at i form af drick-offer utgjuta vin och mjölk i det innersta af altaret, som tjenar til fot åt Bildstoden. Detta altare är Hyacinthi

thi graf. Rundt omkring äro 20
 eller 25 unga golsar och äfven
 få många flickor stälde, som låta
 höra sina angenäma sammanstäm-
 ningar, i närvaro af de bästa La-
 cedæmons Regerings Ledsmöter.
 Ty uti denna staden, så väl som
 i hela Grekeland höra dessa céré-
 monier til Regeringens omsorg.
 Konungarne och deras barn göra
 sig en skyldighet af at där vara
 tilstädes; man har sett *Agefilaus*
 i dessa sednare tider, efter sina
 lysande segrar, inställa sig i den
 ordning, som varit för honom ut-
 vist af chormästaren, och, blandad

med de minsta medborgare, in-
 stämna med dem uti Apollos
 läffång vid Hyacinthi högtider.

Spartanernes ordning är så-
 dan, at deras nöjen alltid äro
 beledsagade med en viss anstän-
 dighet; uti sjelfva Bacchi högti-
 der, de må hållas i staden eller
 på landet, vågar ingen vika i-
 från den lag, som förbjuder det
 omätteliga bruket af vin.

Stockholm, 1797.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

Centimetres

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

KODAK Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2000

Kodak

LICENSED PRODUCT

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

